

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 235. An obligatio restituendi pro fama vel honore transeat ad hæredes detractoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

1254 §. 3. Etiam debetur compensatio damno-
rum, si inhonoratus ideo est aliqua passus, uti si
ideo depositus est ab officio, & hoc satis colligi-
tur ex dictis de restitutione.

1255 Q. 234. *Quid agendum sit, si dubitetur, an hoc,
quod dixisti, sit oblivioni datum.* R. *Caj.* dicit absolu-
tè revocandum esse, nisi constet oblivioni da-
tum esse; consentit *Dicast.* n. 196., si personæ,
apud quas revocat, sint credituræ fuisse falsum:
E contrà si fuerit verum, *Nav. & Less.* dicunt non
facilè renovandam memoriam, nisi evidens sit
periculum, ne datâ occasione memoria redeat:
Mol. dicit, si parva sit probabilitas, quòd adhuc
sit recordatio, & è contrà notabilis infamia ca-
deret in retractantem, non esse obligationem re-
tractandi: *Lugo* n. 35. dat hanc regulam, nempe
ut hoc fiat, quod consideratis circumstantiis pu-
tatur velle passus injuriam; ut autem hoc dijudi-
cari possit, debet detractor ipse considerare,
quid sibi fieri vellet in ejusmodi circumstantiis:
addit tamen rectè n. 36. cum *Mol.*, adhuc debe-
ri aliquid infamato, v. g. laudem aut honorem,
secundùm antè dicta, in compensationem illius
periculi, ne fortè infamia necdum sit oblivioni
data.

1256 Q. 235. *An obligatio restituendi pro fama vel ho-
nore transeat ad heredes detractoris.* R. Non tran-
sire, attamen transit obligatio reparandi damna
fortunarum inde secuta. *Pars 1. est Less. Lugo* d. 15.
n. 8. *Dicast.* de Restit. d. 12. n. 280. & aliorum com-
munis contra *Adr. Nav. Mol. Rebel. & alios.* Ra-
tio est, quia hæc obligatio est personalis, & ex
communi sensu hominum hæres succedit de-
functo tantùm quoad jura & debita fortuna-
rum,

rum, non autem succedit in fama vel honore, & consequenter etiam non succedit in debitis famæ vel honoris, quæ solam personam infamantis respiciunt: neque verum est, quòd defunctus teneretur compensare in pecunia, si non posset aliter, uti n. 299. dictum, ergo multò minùs ad hoc tenetur hæres. *Pars 2.* patet, quia defunctus tenebatur damna illa fortunæ compensare, & bona ejus transeunt ad hæredem cum isto reali onere.

Circa pœnas & actiones, quæ competunt ratione injuriarum contra famam & honorem; item ratione libellorum famosorum, videri possunt *Dicast.* à n. 429. & *Haun.* à n. 569.

C A P U T II.

Quid de Præcepto nono, & decimo.

Non concupisces, &c.

REsp. Prohibent omnes internas concupiscentias & delectationes voluntarias istorum operum, quæ præceptis secundæ tabulæ, præsertim sexto & septimo verantur. Qua de re vide *suprà*; & patebit ex dicendis de peccatis, *infr. l. 5.* 1257

C A P U T III.

Quid de Præceptis Ecclesiæ.

REsp. Etsi ea sint plurima, præcipuè tamen toti Christiano populo communia quinque numerantur; Ex quibus hîc agendum restat de tertio, quia de 1. & 2. actum est *in præcepto 3. Decalog.* De 4. & 5. *infrà lib. 6. de Sacram.* 1258

D U.